

РЕШЕНИЕ

№ 7558

гр. София, 03.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 22.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Димитров, като разгледа дело номер **9196** по описа за **2013** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 15. 07. 2013 г. по НАХД № 7709 / 2013 г., Софийски районен съд, НО, 116 състав, е изменил наказателно постановление (НП) № 0072 от 12. 02. 2013 г., издадено от председателя на Комисията за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на [фирма], [населено място], за нарушение на чл. 326а от Закона за електронните съобщенията /ЗЕС/, във вр. с чл. 31, ал. 1 от Функционалните спецификации за осъществяване на преносимост на национално значими номера при промяна на доставчика на обществена мобилна телефонна услуга, като наложената имуществена санкция в размер на 60 000 лв., е намалил на 5 000 лв.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от пълномощника на [фирма], с която се моли същото да бъде отменено и да се отмени издаденото наказателно постановление.

Постъпила е и касационна жалба от пълномощник на КРС, с която се иска отмяна на решението на СРС, в частта му в която е изменена имуществената санкция и потвърждаване в цялост на издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател – [фирма], не се представлява от пълномощник, но от такъв са постъпили писмени бележки по същество на спора.

Оспорва се жалбата на другата страна

Ответникът по касационната жалба – КРС и касатор по подадената от него жалба, не

изпраща процесуален представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита подадените касационни жалби за неоснователни.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля А. Б. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция са ангажирани единствено доказателства от страна на КРС за влезли в сила други наказателни постановления на [фирма] за същото нарушение, обуславящи налагането на по-голяма по размер имуществена санкция.

Касационната инстанция изцяло споделя фактическите констатации на районния съд.

Констатирано е, че на 29. 03. 2012 г. в [населено място], П. А. З. –абонат на мобилен телефонен номер [ЕГН], предоставен ѝ от [фирма], е подала в магазин на [фирма] заявление за пренасяне на използвания от нея мобилен телефонен номер. На 29. 03. 2012 г., приемащия доставчик (Б.) е изпратил заявление за пренасяне до даряващия доставчик ([фирма]), получено от последния в същия ден.

На 31. 03. 2012 г. [фирма] е уведомило [фирма], че отказва пренос на заявения номер, като причина за отказа е посочено-дължи неустойки.

Нарушението е установено във връзка с подадена жалба, като за констатираното нарушение е съставен АУАН № С-276 от 21. 08. 2012 г., връчен на същата дата на пълномощник на дружеството.

Въз основа на така съставения акт е издадено и обжалваното наказателно постановление, в чиято обстоятелствена част е възпроизведена фактическата обстановка, изложена в АУАН.

При тези данни настоящият състав счита, че районния съд е формирал правилни правни изводи относно съответствието на издаденото наказателно постановление с приложимия материален закон.

По отношение на касационната жалба на [фирма]:

На основание чл. 326а от ЗЕС, който наруши функционалните спецификации за преносимост на номерата, приети от комисията, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер от 5000 до 60 000 лв.

Правилно е установено от СРС, че съгласно чл. 226, ал. 6 от ЗЕС, независимо от срока на договора, условията и процедурите за прекратяване на договора между предприятията, предоставящи електронни съобщителни услуги, и техните абонати не са пречка за смяна на предприятието, предоставящо услугите.

В хода на административнонаказателното производство е безспорно установено, че потребителят е подал заявление за пренос на мобилен телефонен номер, но е отказан такъв пренос с мотив, че има начислени неустойки от прекратяването на срочен договор. По делото е представено копие от този договор (само първа страница) от страна на доставчика, но никъде в този договор не са предвидени неустойки за предсрочното му прекратяване. Освен това, представеното копие от договора е от 18. 09. 2008 г. и не е ясно при какви условия същия е продължен и дали същия не е станал безсрочен, поради което доводите за приложението на чл. 30, ал. 1, т. 5 (в действащата към този момент редакция) на

Функционалните спецификации са неоснователни.

Предвид изложеното, доколкото безспорно е установено извършеното нарушение от страна на КБМ ЕАД, съдът правилно е установил, че на дружеството следва да бъде наложена имуществена санкция.

По отношение на жалбата на КРС.

Правилно, според настоящата касационна инстанция, след като СРС е установил отказа за пренос, е разгледал въпроса и относно размера на наложената имуществена санкция и е приел, че същата не отговаря на тежестта на извършеното нарушение.

Видно е, че нормата на чл.326а от ЗЕС предвижда размера на санкцията да е в интервала от 5000 до 60000 лв. Действително от страна на административнонаказващия орган са изложени мотиви, че това не е първото нарушение на [фирма], за което са и представени съответните доказателства, но това не обуславя налагането на наказание на максимума предвиден в закона. Видно е също така, че става въпрос само за пренос на един телефонен номер, като в случая, съдът счита, че самото производство вече е осъществило целите на генералната и специалната превенция по смисъла на чл. 12 от ЗАНН, поради което налагането на административно наказание над минимума, а именно както е определил и СРС в размер на 5 000, напълно съответства на целта на закона.

При така установеното, касационният съд намира, че от страна на СРС е извършено пълно и всестранно установяване на фактическата обстановка и в съответствие с това правилно е приложен материалния закон.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 15. 07. 2013 г. по НАХД № 7709 / 2013 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.